

[Brorsen.]

alt Fald undgaaet de Vredesudbrud, man har set i ret betydningsfulde Blade i Norge, og jeg tror, det vilde have været heldigt, om dette kunde have være undgaaet.

Samtidig har disse norske Blade benyttet Lejligheden til at vende tilbage til den gamle Strid mellem Danmark og Norge om Grønland, den Sag, der jo blev afgjort for en Tid siden. I den svenske Presse har man udtalt sig med større Sympati for Statsministerens Tanke, men alligevel er man uhyre forsigtig, og naar man læser den svenske Presse, ser man, at der hersker stor Usikkerhed med Hensyn til, hvad Statsministeren mener med dette Samarbejde. Enkelte Blade har rejst det Spørgsmaal, om det ogsaa drejede sig om et Samarbejde af rent forsvarspolitisk Karakter, og samtidig har man saa udtalt sin store Skepsis angaaende den nuværende Regerings Holdning netop med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet, med Hensyn til at værne Grænsen og Landets Uafhængighed.

Hvad der har været Statsministerens Mening til at begynde med, ved jeg ikke, men det er i Dag temmelig sikkert hans Mening, at det er paa kulturelle og økonomiske Omraader, vi skal søge et nøjere og mere intimt Samarbejde med de nordiske Lande. Jeg for mit Vedkommende vil sige, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, om vi handelspolitisk kunde nærme os noget mere til hinanden, men er der i Øjeblikket større Udsigter dertil? Det kan ikke nytte, at vi har Bind for Øjnene, vi maa se, hvorledes Verden ligger, ogsaa paa dette Omraade.

Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, citerede en Udtalelse, som den svenske Udenrigsminister har fremsat i en Tale i Göteborg for kort Tid siden. Naar man læser Udsnit af denne Tale, faar man det Indtryk, at den svenske Udenrigsminister udtaler sig i al Almindelighed med stor Sympati for et nøjere og nærmere Samarbejde mellem Danmark og Sverige, men han er uhyre forsigtig. Jeg vil gerne have Lov til at oplæse et Par Linier, som netop dokumenterer dette. Han siger:

„Det er naturligt og klart, om de nordiske Folk i vanskelige Tider holder nært sammen i positiv Fredspolitik og til fælles Styrke prøver de praktiske Begyndelser“ — de praktiske Begyndelser — „til økonomisk og kulturelt Samarbejde, der organisk og naturligt vokser frem uden at gøre Indgreb i deres Særret“.

Man vil altsaa se, at han er ganske ualmindelig forsigtig, og jeg tror, at vi, efter disse Udtalelser at dømme, ikke i den

nærmeste Fremtid kan vente os — desværre kan man sige — nogen radikal Ændring i Forholdet mellem Danmark og Sverige, der jo for øvrigt er særdeles venskabeligt. Vi bytter Varer med Sverige, men som det ofte er Tilfældet, henter vi adskilligt flere Varer der end de her.

Der er ingen Tvivl om, at det vilde være af største Betydning, om vi paa det økonomiske Omraade kunde komme ind i et nøjere Samarbejde, ikke alene med disse to nordiske Lande, men ogsaa med f. Eks. Belgien. Vi erindrre jo den saakaldte Oslo-Overenskomst, her var foruden de nordiske Lande Holland og Belgien med, og jeg har stadig, men forgæves indtil nu, ventet paa, at vi kunde komme ind i et i handelspolitisk Henseende meget nøjere Samarbejde f. Eks. med et Land som Belgien, end Tilfældet har været. Jeg synes, at de to Lande med deres særegne Struktur havde Betingelser for at kunne gøre gode Forretninger med hinanden.

Jeg vil i al Almindelighed med Hensyn til hele dette Spørgsmaal om et bedre Samarbejde mellem Nordens Lande ønske Statsministeren Held i hans Bestræbelser; der er ikke noget, der skulde glæde os mere, end om han havde Held til, at vi kunde komme i et endnu mere intimt Samarbejde end i dette Øjeblik.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger om noget nyt, der er kommet frem under denne Debat, om nogle nye Toner; det bliver ganske vist undertiden benægtet fra den Side, hvorfra de er kommet, men det kan jo ikke nægtes, at saaledes som Udtalelserne er faldet i Aar fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, fra den højtærede Statsminister, fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, angaaende hele det forsvarspolitiske Problem, er det Udtalelser, som vi ikke har været Vidne til, i den Tid i alt Fald, jeg kan huske tilbage.

Hvor meget man nu imidlertid kan bygge paa dem, er en anden Sag, og jeg maa sige, jeg blev noget desorienteret, da jeg nu hørte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen holde sin anden Tale; det forekommer mig nemlig, at den paa forskellige Punkter i hvert Fald afviger en Del fra de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte; første Gang han havde Ordet her.

Nu skal jeg ikke repetere, hvad der er sagt af disse tre Herrer — det vil Formanden heller ikke tillade —, men jeg tror, det har sin Betydning at have nogle af de vigtigste af disse Udtalelser fra socialdemokratisk Side om hele vor forsvarspolitiske Stilling samlet; saa tror jeg, man bedre